

prima instanță: R. Pascari
instanța de apel: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu

dosarul nr. 2ra-716/18

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva lui Iurie Drozd cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 mai 2017, prin care acțiunea a fost respinsă integral

constată:

La 24 mai 2016, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Drozd cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 15 octombrie 2008, între SRL „Chișinău – Gaz” și Nina Toderica a fost încheiat contractul nr. 20473 de furnizare a gazelor naturale la consumatorii casnici, potrivit căruia SRL „Chișinău – Gaz” în calitate de furnizor s-a obligat să furnizeze gaze naturale la locul de consum indicat în contract.

Ulterior, prin contractul de leasing N FLI – 1121 din 15 august 2007 bunul imobil din str. XXXXX mun. XXXXX a fost procurat de către Iurie Drozd, astfel ultimul devenind responsabil pentru datoria formată.

Menționează că prin Hotărârea ANRE nr. 513 din 12 martie 2013, activitatea de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate în mun. Chișinău, din 1 ianuarie 2013, este transmisă, de la titularul de licență SRL „Chișinău – Gaz” titularului de licență pentru același gen de activitate – SA „Moldovagaz”.

Astfel, în perioada lunii februarie 2013 – aprilie 2013, SA „Moldovagaz” a livrat pârâtului gaze naturale potrivit condițiilor stipulate în contract în sumă de 34443,91 lei, neachitate până în prezent.

Evidențiază că în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, în adresa pârâtului a fost expediată pretenția nr. 05/2-1322 din 5 aprilie 2016, însă nu a primit niciun răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 94, 166-168 CPC, art. 512, 572, 573, 602, 970, 971 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea datoriei în mărime de 34443,91 lei și a taxei de stat în mărime de 1033,3 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 mai 2017 a fost respinsă acțiunea integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de SA „Moldovagaz” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 19 februarie 2018, SA „Moldovagaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că au fost interpretate eronat normele de drept material și procedural, acestea fiind rezultatul neconstatării și neelucidării corecte a circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii în fond, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite.

Evidențiază că urmare a constatării încălcării clauzelor contractuale de către consumatorul Iurie Drozd, conform prevederilor pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, a fost emisă factura în sumă de 34443,91 lei.

Cu referire la prevederile pct. 18 și 34 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, relevă că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au interpretat în mod eronat legea, făcând abstracție de la actele prezentate.

Declară că la materialele dosarului este anexată cererea consumatorului Iurie Drozd din 16 octombrie 2012 prin care acesta a solicitat conectarea la rețeaua de gaze naturale, obligându-se să achite taxa de stat.

La fel, este anexată și Dispoziția de conectare nr. 3855 din 27 octombrie 2012 a instalației de utilizare a consumatorului Iurie Drozd, fiind aplicată semnătura ultimului.

Având în vedere prevederile pct. 20 din Regulamentul menționat, afirmă că nu a fost posibilă perfectarea unui contract dintre părți, deoarece consumatorul nu a prezentat toate actele necesare.

Obiectează că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație notificarea nr. 20728 din 12 februarie 2015, prin care SA „Maib - Leasing” a informat furnizorul despre faptul că bunul imobil din str. XXXXX mun. XXXXX, se află în folosința lui Iurie Drozd în baza contractului de leasing din 15 august 2007, care însă ulterior a fost reziliat.

Contrar celor concluzionate de instanța de apel, remarcă că la 17 februarie 2009 a fost semnat contractul nr. 4466^M de furnizare a gazelor naturale între operatorul de rețea SRL „Chișinău – Gaz” și SA „Maib - Leasing”.

Consideră că instanța de fond și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod

eronat legea, apreciind în mod arbitrar probele, ceea ce a dus la încălcarea drepturilor SA „Moldovagaz”.

Având în vedere prevederile art. 432 alin. (3) lit. d) și 445 alin. (1) lit. c) CPC, remarcă că instanțele de judecată ierarhic inferioare au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces și anume, SA „Maib – Leasing”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei motivate a fost expediată în adresa părților la 27 decembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 147), careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 februarie 2018, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Moldovagaz” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SA „Moldovagaz”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Moldovagaz” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean